

Mgr. Edita Pfundtner

MOTIVAČNÝ LIST

Moja motivácia stať sa ústavnou sudkyňou nie je založená len na bilancovaní doterajšej pracovnej kariéry.

Spravodlivo žiť ma sprevádzalo pri mojich doterajších rozhodnutiach a svojim správaním a postojmi som sa snažila nikdy z toho nevybočiť. Myslím si, že vtedy som človek, ak žijem v súlade s týmito princípmi. Stále cítim, že mojim poslaním je služba, preto sú moje ciele jednoduché a jasné: Chrániť neporušiteľnosť prirodzených práv človeka a práv občana, princípy právneho štátu a spravovať sa pritom ústavou, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktoré Slovenská republika ratifikovala a ich dodržiavaním rešpektovať pravdu. Je prirodzené pritom neubližovať, právo musí slúžiť vyšším princípom. Je pre mňa samozrejmé pomáhať ľuďom poskytovaním spravodlivosti.

Poznáte ten pocit, keď stojíte na štartovacej čiare bežeckých pretekov so súpermi o hlavu vyššími, ktorých svalnaté telá sú výsledkom dlhoročného tréningu a priprav, a Vy nemáte ani poriadne tenisky? Napriek tomu ale veríte, že dobehnete do cieľa. A za Váš výkon sa nebudete musieť hanbiť. Aj také sú moje súčasné pocity hlboko uznávajúc vysokú odbornú pripravenosť ostatných kandidátov.

Pri doterajšej práci i funkciách, ako advokátky či v zákonodarnom zbore ako poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky alebo vo výkonnej moci na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky na pozícii štátnej tajomníčky, som sa snažila robiť svoju prácu podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Uvedomujúc si pritom aj to, že pri nástupe som možno nemala všetky očakávané predpoklady na dané pozície. O to väčšie však bolo moje snaženie prípadné nevedomosti doplniť a neustále pracovať na zlepšovaní svojich schopností.

Najvyššiu sudcovskú funkciu, o ktorú sa uchádzam, mám záujem vykonávať s veľkou dávkou ľudskosti a odvahy, seriózne a rozvážne, s pracovitosťou, rešpektom a schopnosťou počúvať. Netolerujúc vonkajšie a vnútorné tlaky, či obavy z kritiky, nepodľahnúc hrozbám ani snahám ovplyvňovať moju prácu, bez ohľadu na ich zdroj, motívy či príčiny. Tak, ako káže sudcovská etika.

Uchádzam sa o podporu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, p. Prezidenta Slovenskej republiky, ale aj o dôveru všetkých občanov Slovenskej republiky. Robím to s vopred prejavenu dôverou mojej alma mater Právnickej fakulty Univerzity Komenského, za čo jej úprimne ďakujem!

Tento motivačný list píšem začiatkom roka, kedy je čas novoročných sľubov. Môj sľub na záver však nie je novoročný a mal by ho dodržať každý sudca na ústavnom súde. Sľubujem, že budem rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne, rešpektujúc svoju zodpovednosť nie vo vzťahu k verejnej mienke, či k politikom, ale vo vzťahu k morálke demokracie.

7. 1. 2019